

то уцѣлѣють, какво-то да не губи врѣмя да ги прави изново, колчимъ му потрѣбувать. Ето това е вече начало, подвѣда на единъ капиталъ, на единъ сермиѣ, прикѣтанѣ съ пестѣніе!

Орачь-тъ като ся сдобые съ орала и съ други потрѣбны уряды, сега отъ что-то изработи ще си пришестява и прикѣтва по нѣчто какво-то да си земе и друго орѣдіе, что му трѣбува, или да си поднови ветхо-то кога-то ся исхаби и развали; ако не спештява, то, кога дотрѣбува да си купи орѣдіе или да си стягне похабено-то, а той ничто не скѣталъ на странѣ, нужда-та ще го накара да си заложи или продаде нѣчто отъ земя-тъ та така да си купи орѣдіе, безъ кое-то не бы могълъ да изработи ни най-малко отъ земя-тъ. И така не пести ли чловѣкъ, той ся отщѣтява и загубва; а ако пести, то ще му подобре и ще му врьви напрѣдъ.

Единъ простъ копачъ съ единъ мотыкъ на рѣкъ, ако пести, може си спести и скѣта нѣчто за да си купи най-сѣтнѣ конь, а послѣ волове и орало та да стане имотенъ земедѣлецъ. Единъ коваческый калфа, колко-то и да е работенъ у майстора си и вѣщъ въ работѣ-тъ си, накани ли ся да си отвори дюкянъ за да работи на своиѣ главѣ, той най-напрѣдъ трѣбува да ся погрыжи за сѣчива, ако ще бы да работи и най-простѣ работѣ. Ако си нѣма ничто отъ бащѣ си, той трѣбува, доклѣ е еще у майстора си, да пести та да спести и скѣта нѣчто отъ това, что искарева съ работѣ-тъ си; а колко-то повече спести, толкова по-лесно и по-скоро ще ся сдобые и съ сѣчива. Сега му трѣбува стока, на пр. вѣглища и жельзо; ако е почтенъ, наеще ся нѣкой да му прѣдстои или да му даде навѣрѣ; нѣ за това тоя новъ